

максимально узгоджуючи заходи по регулюванню з поточними планами підприємства.

Зауважимо, що на сучасному залишається проблема систематизації та визначення взаємовпливу факторів, що виступають джерелами дестабілізації та негативно позначаються на ході реалізації планового завдання на кожному з ієрархічних рівнів виробничої системи, що окреслює напрямки подальших наукових розробок по даній тематиці.

Список літератури: 1. Винокуров С. Г. Модели и методы оперативного менеджмента. Монография / С. Г. Винокуров; 2-е изд., исправ. и доп. – М.: ЗАО «Издательство «Экономика», 2007 2. Гусаров О. О. Мінімізація витрат на оперативне регулювання діяльності підприємства / О. О. Гусаров, О. Ю. Антисцева // Вісник економіки транспорту і промисловості: Збірник наукових праць. – Харків, УкрДАЗТ. – 2013. – № 42 3. Ковалева Е. Б. Сущность и роль взаимосвязи стратегического и оперативного контроллинга на предприятии / Е. Б. Ковалева // Известия Российской государственной педагогической университета им. А. И. Герцена: Научный журнал. – 2008. – № 35(76) 4. Кузьмін О. С. Основи менеджменту. Підручник. / О. С. Кузьмін, О. Г. Мельник; 2-е вид., випр. та допов. – К.: “Академвидав”, 2007 5. Люкманов В. Б. Дополнительные возможности оптимизационного метода расчета сетевых планов / В. Б. Люкманов, И. А. Мандыч // Вестник МИТХТ: Научный журнал – М: ИПЦ МИТХТ им. М.В. Ломоносова, 2011.– Т.6, №4 6. Павлов В. І. Корпоративне управління в акціонерних товариствах Монографія / В. І. Павлов, О. А. Мишико. – Луцьк : Надтир'я, 2006.

Надійшла до редколегії 24.03.2014

УДК 658.014

B.M. ПРОЦЕНКО, здобувач, Українська інженерно-педагогічна академія, Харків

КОНКУРЕНТНА СТРАТЕГІЯ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ

Розроблено механізм прийняття ефективного управлінського рішення щодо впровадження конкурентної стратегії машинобудівних підприємств на засадах інноваційно-спрямованого інвестування

Ключові слова: конкурентна стратегія, інноваційно-спрямоване інвестування; машинобудівні підприємства.

Вступ. В сучасній вітчизняній економіці машинобудівні підприємства потребують тенденцій загальноекономічної стабілізації, посилення конкуренції та інше, все це обумовлює необхідність комплексного стратегічного управління.

Вітчизняним машинобудівним підприємствам необхідно враховувати ряд найважливіших чинників, що впливають на ефективність конкурентної стратегії, а саме: зовнішнє і внутрішнє середовище та потенціал машинобудівних підприємств.

Аналіз основних досягнень і літератури. Питанням вибору та оцінки конкурентної стратегії, присвячено роботи багатьох вітчизняних та іноземних

© В.М. Проценко, 2014

учених, серед яких слід виділити І. Ансоффа, Г. Азосева, Г. Багієва, Є. Голубкова, В. Гриньову, Ю. Іванова, Ж. Ламбена, Ф. Котлера, М. Портера, О. Пушкаря, О. Шубіна та інших.

Мета дослідження. Метою статті є формування ефективного управлінського рішення щодо впровадження конкурентної стратегії машинобудівних підприємств на засадах інноваційно-спрямованого інвестування.

Матеріали дослідження. В сучасних динамічних умовах машинобудівні підприємства повинні враховувати всі фактори, особливо потрібно досліджувати дії конкурентів та формувати конкурентні стратегії.

В сучасних умовах сформувалися умови для реалізації потенційних можливостей вітчизняних машинобудівних підприємств, а саме, використання сучасних принципів, методів та інструментів з метою створення і досягнення конкурентних переваг.

Результати дослідження. Конкурентна стратегія – це комплекс дій, що спрямовані на забезпечення стійких позицій машинобудівного підприємства, отримання довгострокових конкурентних переваг. Вони складаються з ряду підходів і напрямів, що розробляються керівництвом з метою прийняття ефективного управлінського рішення щодо впровадження конкурентної стратегії машинобудівних підприємств на засадах інноваційно-спрямованого інвестування.

В цілому формується єдиний підхід до визначення конкурентної стратегії як сукупності окремих взаємопов'язаних, взаємозалежних і взаємообумовлених елементів, об'єднаних однією стратегічною метою – створення і підтримка конкурентної переваги машинобудівного підприємства. При цьому конкурентна стратегія є елементом економічної стратегії, яка перебуває під впливом дій таких об'єктивних закономірностей, як: цілісність, інтеграційність, комунікативність, адаптивність, синергійність [2].

Існує безліч конкурентних стратегій, що забезпечують досягнення конкурентних переваг. Для розробки конкурентної стратегії машинобудівних підприємств необхідно постійно проводити стратегічний аналіз зовнішнього

та внутрішнього середовища. Під стратегічним аналізом зовнішнього середовища розуміється аналіз сукупності зовнішніх факторів, які впливають або можуть вплинути на діяльність машинобудівних підприємств та не залежать від внутрішніх переваг або недоліків самого підприємства.

Сучасні конкурентні стратегії машинобудівних підприємств (рис.): управління змінами; стратегія швидкої реакції; стратегії диференціації; венчурні стратегії і венчурне управління; стратегічне досягнення результативності; стратегічні альянси; командна робота і коучинг; синергічне управління бізнесом; системне управління бізнес-процесами; системні інновації; підприємницька творчість; стратегія ментального айкідо; система управління взаємовідносинами з клієнтами, спонукають машинобудівні підприємства до розробки конкурентної стратегії машинобудівних підприємств на засадах інноваційно-спрямованого інвестування.

Рис. - Механізм формування ефективного управлінського рішення щодо впровадження конкурентної стратегії машинобудівних підприємств на

За умов обмеженості інвестиційних ресурсів стає проблема вибору пріоритетних напрямів інвестування, що сприяють підвищенню ефективності машинобудівного виробництва. Назріла потреба в активізації інноваційно-спрямованого інвестування у машинобудування з метою збереження позитивних тенденцій та забезпечення подальшого стійкого зростання.

Як зазначив Портер, універсальної конкурентної стратегії підприємства не існує. Конкурентна стратегія може існувати лише як план окремого бізнес-напрямку.

Висновки. Конкурентна стратегія повинна розроблятися за певною методикою, що забезпечуватиме контрольованість і керованість внутрішніх конкурентних факторів. Сукупність цих факторів є складовим елементом внутрішніх функціональних сфер формування конкурентних переваг і саме вона дозволить машинобудівному підприємству випередити своїх конкурентів. Але машинобудівному підприємству в сучасних умовах доцільно також приділяти увагу удосконаленню товарів, сервісному обслуговуванню, створенню іміджу тощо. Усе вище перелічене дозволить машинобудівному підприємству забезпечити стабільне отримання прибутку та підвищувати конкурентоспроможність за рахунок інноваційно-спрямованого інвестування.

Список літератури: 1. Портер М. Конкурентная стратегия: Методика анализа отраслей и конкурентов / Майкл Е.Портер; Пер.с англ. — М.: Альпина Бизнес Букс, 2005. — 454 с.; 2. Ковалська Ю.Г. Конкурентні стратегії підприємства / Ю.Г. Ковалська // Сучасні проблеми гуманізації та гармонізації управління: Матеріали 4-ї Міжнародної міждисциплінарної науково-практичної конференції (3-9 листопада 2003 р., м. Харків). – Х., 2003. – С. 79-80.; 3. Боліла М.М. Методичний підхід до вибору конкурентної стратегії компаній / М.М. Боліла // Актуальні проблеми міжнародних відносин; Збірник наукових праць. – Вип. 41, ч. 1. – К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2003. – С. 185–191.

Bibliography (transliterated): 1. Porter M. *Konkurentnaja strategija*: Metodika analiza otrassej i konkurentov / Majkl E.Porter; Per.s angl. — M.: Al'pina Biznes Buks, 2005. — 454 s.; 2. Koval's'ka Ju.G. *Konkurentni strategii pidpriemstva* / Ju.G. Koval's'ka // Suchasni problemi gumanizatsii ta garmonizatsii upravlinnya: Materiali 4-ii Mizhnarodnoi mizhdyscyplinarnoi naukovo-praktichnoi konferentsii (3-9 listopada 2003 r., m. Harkiv). – H., 2003. – S. 79-80.; 3. Bolila M.M. *Metodichnyj pidhid do viboru konkurentnoi strategii kompanij* / M.M. Bolila // Aktual'ni problemy mizhnarodnih vidnosin; Zbirnik naukovih prac'. – Vip. 41, ch. 1. – K.: Kiiv's'kij nacional'nij universitet imeni Tarasa Shevchenka, Institut mizhnarodnih vidnosin, 2003. – S. 185–191.

Надійшла до редакції 26.03.2014